

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מה.

עין משפט נר מצוה

בה א מיי פ"ג מהל' נערה בתולה הל' ז סמג עשין נה:
 בו ב מיי שם פ"ג מהל' איסורי ביאה הלכה י סמג שם:
 בז ג מיי פ"ג מהל' סמג שם:
 בד ד מיי פ"ג מהל' שגגות הל' י:

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא.

נראה דמנתלה מקשה ממוזיא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבא אמרינן זיה דתידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא אישתני קטלא הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא ולא מסבא אמרינן זיה הכי אלף משום דאשכחן דחדיש זיה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלף הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוזיא שם רע דווקא בבעל אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא במוזיא שם רע חייב סקילה אפילו זינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו במוזיא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמי לעיל צאו לה עדים צבית חמיה וזינתה צבית אביה דאיידי במוזיא שם רע דאי לא הוויא שם רע הוויא לרבא דאישתני דינא אישתני קטלא וצדין דהוה ליה לאסוקי לעיל דהוה צרייתא צאו לה עדים צבית חמיה זינתה צבית אביה ולא הוויא ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג צדיה ולא ה"ל למנקט בסיפא סברה ולצסוק בגרה אלף משום דעיקר צרייתא אתא לאשמועינן דיני פתח צית אב וכוון דקאי מציעתא בעברה המאורסה צצאו לה עדים צבית אביה מסיק נמי סברה ולצסוק בגרה צבית אביה צמה שעומד צו השתא א' ויהא דקמרא ואלו מוזיא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוזיא ש"ר ה"פ ואלו מוזיא ש"ר על האידין דאיידי זיה קרא הו' בסקילה אצל ק"ק דמי בשמעתי (לקמן מו.) לא אמר לעדים צאו והעדויו והן מעדין מאלהן היא חוממיה מקדימין צבית הסקילה אלמא אפי' צלא הוצאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הכי הוויא ש"ר וחדית זיה רחמנא ורצינו שמואל מפרש שאני מוזיא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא צלא הוצאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק ואלו מוזיא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין בסקילה דהכי משתמעי קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמצאו בתולים הוויא וסקילה משמע דכל ענין שלא נמצאו בתולים הוויא בסקילה ואפילו זינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח צית אביה וזינתה תחתיו אין כאן פתח צית אביה היינו משום דלא שייך לומר ראו גידולים שגידלתם והווי כמו י' לא וכן פתח צית אב או אין לה אב דהווי בסקילה אע"ג דליכא פתח צית אביה והיינו חידוש דבעלמא צלא הוצאת שם רע וזינתה אחר חופה בחנק כדדרישין לקמן מאורסה ולא נשואה שכןססה לחופה ולא נבעלה וצמוציא ש"ר בסקילה והשתא אתי נמי שפיר הא דלא נקט בצרייתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה צלא הוצאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרצונו יחזק לפירושו זה דהא לקמן (דף מה:) דרשינן לזנות צית אביה פרט שמסר האב לשלוהי הבעל וכל שכן היכא שנקנסה לחופה וההוא קרא לזנות צית אביה במוזיא ש"ר צדיה כתיב: **דלמא בי הדית רחמנא היבא דא אישתני גופא** ואע"ג דלעיל צאלו נערות (דף נח: ושם) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוזיא שם רע אלף בעל דהא כבר היתה בעולה מן הגוף וצבעילה דנוסף לא חשיב לה שניו גוף דלא מיירי הכא אלף צשניו גוף אחר העצירה: **תנאי היא דתניא ב'.** וא"ת והא הכא ליכא אלף שניו דינא והיכי מייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל צין אישתני גופא לאישתני דינא אלף לרבא דאמר מוזיא שם רע חידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה גופא אצל לרב נחמן דאית ליה דמסבא קאמר דלא אישתני דלא מייתי אלף מדרבי שמעון דכיון דסבר הואיל ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן צאישתני גופא ואינו חושש אלף להציב תנא דסבר בצרייתא דשילא דלא משצשין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא משצשין לה מקמי אידך צרייתא משום דהא במסקנא משצשין לה היא דשילא: אימור

סוקלין אוסה על פתח צית אביה. דהכי כתיב: והוויא את הנערה אל פתח צית אביה והאי צצאו עדים צבית חמיה כתיב דהא במוזיא שם רע כתיב דמפרש זיה קרא ואקרב אליה: אלמא כשניסת: ראו **גידולים שגידלתם.** כלומר מצית זה יאלת הנבלה שצו זינתה: צאו לה עדים צבית אביה. קודם שנשאת:

סוקלין אוסה על שער העיר. דכתיב: כי יהיה נערה בתולה מאורסה וגו' והוצאתם את שניהם אל שער העיר והיא: **סידון בחנק.** כי היכי דאילו זנאי השתא לאו סקילה איכא אלף חנק דכי כתיב סקילה זינתה נערה כתיב שנאמר: כי יהיה נערה בתולה וגו' השתא נמי בחנק דכיון לאשתני גופא צין חטא להעמדה צדין אשתני קטלא לכדשהשתא: **הוויא עליה שם רע.** שכןססה משצגרה ולא מנא לה בתולים וצא לצי"ד: הוא אינו לוקה. אם כימס: ואינו נוקט משה סלע. דכי כתיב: ויכרו אותו מלקות ועשו אותו ממון צנערה כתיב זיה עקימת שפתי גורמין לו ליענש כדמתרן לקמן ועקימת שפתי צצוגרת הוא: היא. אם אמת היה: וזוממיה. עדים שהיו מעידים על זנותה ונמצאו זוממין: **מקדימין צבית בסקילה.** כלומר ישימו צצקר לשם כי אין להם נס והמלטה מן המיתה הזאת: היא וזוממיה ס"ד. אם אמת היה אין שוקר: אלף או היא. אם אמת: אין וזוממיה. אם שוקר: צבית בסקילה. אלמא אע"ג דאישתני גופא ואילו זנאי השתא צת חנק היא לא אמרינן אישתני קטלא: **מוזיא שם רע קאמרת.** לאומצי אסרה ולצסוק בגרה דמי תנא דאיידי צצאו לה עדים צבית אביה: שאני מיתה הצאה על ידי הוצאת שם רע דבעל משנשאת: **דחידוש הוא.** ולא אמרינן צה דמשום דאישתני א' דינא דאי זנאי השתא צת חנק היא נימא אישתני קטלא דהך דזנאי צנערות: **דא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק כו'.** א' וזעד דהא צלא צגרה נמי [צלא] הוצאת שם רע ואפי' צנערות אשתני דינא הוא דאילו זנאי השתא חנק הוא דאיכא הואיל ונכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה כדמניא [לקמן] (דף מה:): נערה ולא צוגרת בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה מצי לא נשואה אי נימא נשואה ממש היינו ולא בעולה אלף לאו נכנסה לחופה ולא נבעלה אלמא אינו זנאי השתא צת חנק היא: **ואילו מוזיא שם רע.** עליה השתא וזנאי קודם כניסה לחופה בסקילה אלמא צהוצאת שם רע לא אמרינן דמשום דאישתני דינא אינו זנאי השתא לישתני קטלא הבה ע"י זנות דמעיקרא והילכך צי בגרה נמי וניסת לא אמרינן במוזיא שם רע דמשום דאישתני דינא דהשתא אישתני קטלא דמעיקרא: **ודלמא כי חדיש.** כלומר הא ראייה דמייתין מסתם מוזיא ש"ר לכאן לאו ראייה היא לכאן דהתם הוא דלף על גב דאישתני דינא דאילו זנאי השתא לא אישתני קטלא דהא דזנאי מעיקרא משום דלא אישתני גופא הוא וחיודש שחידשה תורה א' צאישתני דינא חדיש צאישתני גופא לא חדיש אצל צגרה אישתני גופא היא ואי צצאו לה עדים צבית אביה אית לן למימר סברה ולצסוק בגרה בחנק במוזיא שם רע נמי משצגרה הוה ליה למיתני חנק: אלף אמר רב נחמן צי יחזק. הא דמי שילא תידון בחנק הואיל ואישתני גופא אישתני קטלא ותניא אחריתא בסקילה ואע"ג דאישתני גופא לא אישתני קטלא או לא אישתני קטלא תנאי היא: חטאו עד שלא נתמנו. נשיא ומשום שאין קרבנס כשל יחיד שהנשיא מציא שעיר ומשוח מציא פרי: **הרי הן כהדיוטות.** צכשבה ושעירה שאע"פ שנשתנה גופם לא נשתנה צבית: אם נודע להם עד שלא נתמנו. דהוה ליה ידיעה וחטאה צת גופא חייבין כהדיוטות: **משנתמנו.** דהוה ליה חטאה צשעת קרבן יחיד וידיעה צשעת קרבן נשיא: פטורין. לגמרי. אלמא דמשום דאישתני גופא אישתני קרבן:

א) סנהדרין ע"א: ג) [לקמן מ:]; א) היריות י"ד ד) [נדבכים כג:]; ס) פ"י כ"י; ו) פ"י כ"י; ו) [נ"ע מוס' יבמות נט: ד"ה והא];

הגהות הב"ח
 א) רש"י ד"ה דחידוש הוא וכו' לאישתני גופא דאי זנאי: ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כי כלומר ומע: ג) ד"ה והלמא וכו' שחידשה תורה (באשתני דינא חדיש) תח"מ וי"צ ס"א בלא אישתני גופא חדיש:

מוסף רש"י
 סרחה. נערה המאורסה כינוי נעמות, ולבסוף בגרה. משמעה צדין, חזון בחנק. כתיב דהשתא (סנהדרין ע"א). הרי הן כהדיוטות. דכתיב בתנ"ך אלו הן נשואות (היריות י"ד). אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים, ד"ש משה וידעיה בעי (טו).

סבא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי צין אישתני דינא אישתני גופא אישתני קרבן כל שכן צאישתני גופא ואינו חושש אלף להציב תנא דסבר בצרייתא דשילא דלא משצשין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא משצשין לה מקמי אידך צרייתא משום דהא במסקנא משצשין לה היא דשילא: אימור

סבא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי צין אישתני דינא אישתני גופא אישתני קרבן כל שכן צאישתני גופא ואינו חושש אלף להציב תנא דסבר בצרייתא דשילא דלא משצשין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא משצשין לה מקמי אידך צרייתא משום דהא במסקנא משצשין לה היא דשילא: אימור